

ТАХТИ

Созандагию бунёдкорӣ
ҳадафи мост!

Рӯзнома аз моҳи майи
соли 1932 нашр мешавад
ЧОРШАНБЕ, 27 майи соли 2020
№20-21 (8376)

kubod36@mail.ru

ҚУБОД

Нашрияти мақомоти иҷроияи ҳокимияти давлатии ноҳияи Қубодиён

Ҳамватанони азиз!

Имрӯзҳо дар тамоми ғушаю канори давлатҳои мусулмоннишин, аз он ҷумла дар ҷумҳурии соҳибистиклоламон мувофиқи ҳисоби тақвимӣ иди моҳи шарифи рамазон ҷашн гирифта мешавад.

Ба ин муносибат тамоми сокинони ноҳияро табрику таҳният гуфта, ба хонадони ҳар яки шумо файзу баракат, тинчиву осудагӣ, тансиҳативу хонаободӣ ва дар қору фаъолиятатон барору комёбӣ орзумандам.

Қобили зикр аст, ки имсол рамазон, яъне моҳи парҳезу тақво ва покизагию фурутанӣ дар ҳоле фаро расид, ки сокинони сайёра, бахусус мусалмонон бо вабои аср – Коронавирус мубориза мебаранд.

Умедворем, ки ин вазъи бӯҳронӣ ҳарчи зудтар аз миёни башарият ҳазф шуда, зиндагии одамон ба маҷрои озоишта ва мӯътадил бармегардад.

Мазҳаби ҳанафия дар таърихи тамаддун ва фарҳанги исломӣ, дар ҳифзу инкишофи фарҳанги миллӣ ва ҳаёти маънавии халқҳои мусулмон, аз ҷумла мо – тоҷикон нақши басо муассир гузоштааст.

Махсусан имрӯз, ки шинохти мероси исломии мо дар заминаи гирифтани таълимоти Имоми Аъзам сурат мегирад, афқору андешаи ин бузургмарди таърих ба раванди ҳудудҳои худшиносии миллии халқамон вусъати тоза мебахшад.

Вобаста ба ин, хотирнишон месозам, ки яке аз амалҳои неке, ки барои истиқболи шоистаи иди сайиди Фитр дар миёни мардуми мо ҳукми анъана пайдо кардааст, хайру садақа қардан ба эҳтиёҷмандон мебошад. Ин ҳам дар ҳоле ки ҳар як фарди огоҳу бедордил ва бо нангу номус дар айёми ид ва ҳамеша бо дарназардошти

Сухани

табрикотии раиси ноҳияи Қубодиён
Садриддинзода Бадриддин ба муносибати
Иди Сайиди Фитр

суннатҳои неки аҷдодӣ ва дар асоси фармудаҳои дини ислом барои ҳифзи дастовардҳои истиқлолият, таҳкими сулҳу субот, густариши ваҳдату ҳамдигарфаҳмӣ, ободиву оромии Ватани озодамон ва осудагии ҳар хонаводаи тоҷик кӯшиш менамояд.

Ҳар фарди мусулмони мамла-

кат бояд дар доираи имкон ба шуқронаи неъматҳои атокардаи Худованд, аз ҷумла зиндагии орому осудае, ки имрӯз насиби сокинони кишвари соҳибистиклоламон гардидааст, доим барои анҷом додани амалҳои солеҳу шоиста талаш намояд.

Дар давоми моҳи шарифи Ра-

мазон мо шоҳиди хайру саховати шахсони савобҷӯ, ки бо пайравӣ аз Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ – Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон нисбат ба табибон ва беморони ғирфтори бемориҳои сироятӣ ғамхорӣ зоҳир намуда, то андозае мардумро дар ҷунин шароити вазнин дастгирӣ намуданд, гардидем.

Ба ин хотир Пешвои миллат, Президенти мамлакат муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон дар вохӯрӣ бо аҳли ҷомеаи кишвар, ки ба муносибати фарорасии моҳи шарифи Рамазон баргузор гардида буд, аҳли ҷамоатчиҳои кишварро даъват намуданд, ки дар ин моҳи муборак амали хайру саховати худро баҳри дастгирии табақаи ниёзманди кишвар ва барои ободиву созандагӣ ва бунёдкорӣ равона созанд.

Моро зарур аст, ки зимни ороиши дастархони идона аз исрофкориву изофакорӣ ва сарфу харҷҳои беҳуда худдорӣ намуда, онуну суннатҳои неки воқеи ин идро ба ҷо оварда, бо дастархони табиӣ ва чеҳраҳои бозу дили гарм ин идро пешвоз гирем.

Аз ин рӯ, ҳар яки мо ҳамчун пайравони дини поқ мубини ислом, бояд дар ин рӯзи сайд бо андешаву нияти неки барои Ватани маҳбубамон – Тоҷикистон сулҳу субот, амнияти ободӣ, рушди устувор ва барои мардуми он хушҳоливу хушбахтӣ ва зиндагии орому осударо сидқан орзу намоем.

Дар фарҷом бори дигар тамоми мардуми ноҳияи Қубодиёнро ба муносибати фаро расидани иди сайиди Фитр табрик гуфта, ба хурду бузурги ноҳия тандурустиву хушбахтӣ, ризку рӯзии фаровон, имони комил ва ободиву рушди Ватани азизамонро орзу менамоем.

КҮМАК БАРОИ ПЕШГИРИИ КОРОНАВИРУС

Корвони мошинҳои ҳомили кӯмакҳои Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ – Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон ба табибон ва беморони сироятшуда ба сирояти нави Коронавирус иборат аз маводҳои хӯрокворӣ аз қабилҳои биринҷ – 5 000 кг, макарон – 2 000 кг, перловка – 1 000 кг, гречка – 1 000 кг, раған – 2 000 литр, орд – 7 000 кг, пиёз – 8 000 кг, картошка – 8 000 кг, сабзӣ – 8 090 кг, маводи доруворӣ 21 номгӯй, маводи

антисептик 920 адад (100 мл), 15 номгӯй маводи системаи таъриқӣ ва доругузaronии қатраӣ, пахтаи тиббӣ 2 560 адад, дастпӯш 2 210 ҷуфт, ниқобҳои истифодаи яккарата 280 адад, докаи тиббӣ 240 адад, қобинезон 13 адад, сарпӯш 100 адад, матрас 23 адад, курпа 10 адад, болишт 17 адад ва рахти хоб 10 адад ба ноҳия ворид гардида, ба беморхонаҳо дастрас карда шуд.

«ТАХТИ ҚУБОД»

Табрикоти раиси ноҳияи Қубодиён Садриддинзода Бадриддин Талбак ба муносибати “РӯЗИ ЧАВОНОН”

Имрӯз ҷавонони мо ҳамчун нерӯи бузурги бунёдгару созандаи мамлакат эътироф шудаанд. Аз ин рӯ, ҳалли мушкилоту масъалаҳои ҳаёти наврасону ҷавонон самти стратегӣ ва афзалиятноки сиёсати иҷтимоии давлат мебошад.

Ғамхориҳои пайвасти Асосгузори сулҳу Ваҳдати миллӣ – Пешвои миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон дар баробари ҷавонон басо назаррас буда, баҳри фароҳам сохтани шароити муфид ва эҷоди имкониятҳои созгор барои ҷавонон талош меварзанд.

Қайд кардан ба маврид аст, ки мақомоти иҷроияи ҳокимияти давлатии ноҳияи Қубодиён ба ҷавонон ҳамчун нерӯи созанда така намуда, нақши онҳоро дар пешрафти соҳаҳои гуногуни хоҷагии халқи ноҳия муҳим мешуморанд.

Мақомоти иҷроияи ҳокимияти давлатии ноҳияи қиҳати муҳайё намудани шароити мусоид барои ҷавонон пайвасти кӯшиш намуда, амалишавии ҳамаи барнома ва стратегияҳое, ки баҳри беҳтар намудани шароити ҷавонон равона карда шудаанд, таҳти назорати қатъӣқарор дода, пешниҳоди ибтикороти ҷавононро дастгирӣ менамояд.

Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон нисбат ба масъалаҳои ҷавонон, аз ҷумла беҳдошти вазъи таълиму тарбия, соҳиби ихтисос, касбу ҳунар ва ҷойи кор гардидани онҳо, инчунин мавқеи хоса пайдо намудани ҷавонон дар ҷомеа таваҷҷӯҳи махсус зоҳир менамояд.

Аз ҷумла барои пешбурди сиёсати давлатии ҷавонон ва фароҳам овардани шароити мусоид барои инкишофи соҳа як силсила ҳуҷҷатҳои дахлдор, аз ҷумла «Стратегияи сиёсати давлатии ҷавонон дар Ҷумҳурии Тоҷикистон то соли 2020», «Концепсияи миллии сиёсати ҷавонон дар Ҷумҳурии Тоҷикистон» ва дигар барномаҳои соҳавӣқабул гардиданд, ки барои беҳтар гардидани шароити зист ва фаъолияти ҷавонон мусоидат менамоянд.

Мақомоти иҷроияи ҳокимияти давлатии ноҳия баҳри муҳайё намудани шароити мусоид барои кору зиндагии ҷавонон пайвасти талош намуда, айни ҳол 72 нафар ҷавон дар маснади роҳбарикунанда фаъолият доранд.

Барои амалӣ намудани сиёсати давлатии ҷавонон Ҳукумат то ба имрӯз нақшаву барномаҳои зиёдеро татбиқ карда, барои ҷавонони лаёқатманду соҳибистеъдод қиҳати омӯзиши илму дониш ва интихоби касбу ҳунариҳои замонавӣ заминаи мусоид фароҳам овардааст. Дар заминаи ин ёдовар шудан зарур аст, ки айни ҳол аз ноҳия тибқи квотаи Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон 104 нафар ҷавонони мо дар мактабҳои олии таҳсил карда истодаанд, ки ихтисосҳои интихобнамудаи онҳо барои ноҳияамон зарур мебошад.

Дар ҷавоб ба дастгириҳои доимии Пешвои миллат ҷавонони моро зарур аст, ки дучанд заҳмат кашанд, мунтазам ба омӯзиши донишҳои муосир машғул шаванд, корҳои илмиву пачӯишии, ихтироъкориву навсозиро дар сатҳи баланд иҷро намоянд ва дар ободии Ватани маҳбубамон фаъолона ширкат варзанд.

Мо ифтихор мекунем, ки имрӯз ҷавонони мо дар дигаргунсозии ҷомеаи навин фаъолона иштирок карда, дар муаррифии давлати тоҷикон ва баланд бардоштани парчами Тоҷикистон дар арсаи ҷаҳонӣ нақши шоиста доранд.

Итминони комил дорам, ки ҷавонони саодатманди мо масъулияти бузурги таърихӣ ва қарзи пурифтихори фарзандии худро сарбаландона адо намуда, ба хотири рушди рӯзафзуни кишвари биҳиштосоямон ҳамчун созандагони фардои Ватан хизмати арзанда-ро ба ҷо меоред.

Дар охир ҳамаи ҷавонон – насли умеду орзуи фардои Ватанро ба муносибати Рӯзи ҷавонон табрик гуфта, ба онҳо саломатӣ ва дар корҳои ободониву созандагии Ватани азизамон – Тоҷикистон пирӯзиҳои тоза орзу менамоям.

Файзуллозода З. Х.,
вакили Маҷлиси
намоёндагони Маҷлиси
Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон

Пушида нест, ки короновирус ё худ «COVID-19» ва пандемия аз он натанҳо боиси марги инсонҳо гашта, балки назди нерӯмандтарин давлатҳои ҷаҳонӣ мушкилиҳои ғангуфтеро ба бор овардааст. Иқтисоди ҷаҳон ба қоҳиш рафта, дар муносибатҳои иҷтимоию сиёсӣ низ монеаҳои назаррас пайдо шудааст. Бояд қайд намуд, ки ин вируси саркаш сарҳадҳо ва миллатҳоро убур карда, мутаассифона имрӯзҳо қариб тамоми дунёро фаро гирифтааст. Дар ин лаҳзаҳои ҳассос вазифаи аслии халқу миллатҳо худро дар чунин шароитҳои таҳдидомез дуруст муарифи кардани низоми ҳастӣ ва рушди иҷтимоии ҳеш бидуни ғангомаю ҳарос ором ва мақсаднок ба роҳ монда зиндагии муътадил аст.

Воқеан ҳам натиҷаҳои оморӣ ба ин вирус алоқаманд, ки тариқи воситаҳои ахбори омма пешкаши ҷаҳонӣ мегардад ҳеле ва ҳеле нигароникунада мебошанд. Аммо шумораи фавти умумиҷаҳониро агар ба ҳамин давраи солҳои қаблӣ қиёс намоем, кас аз банди ноумедӣ, раҳӣ ёфта воқеият дигаргуна тасаввур мегардад. Агар дар ҷаҳон то зуҳури короновирус ҳамарӯза тақрибан 150 ҳазор одамон мефавтидан, имрӯзҳо низ ҳамин теъдод қариб бетағйир мондааст. Албатта ин назаре ба ҳисобҳои оморӣ буда, ҳеч гоҳ маънии нодида гирифтани талафот аз короновирусо надорад.

Назари қиёс ин аст, ки теъдоди фавт аз касалиҳои роҳи нафасу шуш, ки короновирус низ ба онҳо шомил аст (5,6%) буда нисбат ба касалиҳои ишемияи дил, инсулт, ҳар гуна омосҳои бадсифат ва дигар вирусҳои сирояткунанда ба маротиб камтар мебошад. Пас ҳолати қойдошта ҳеч гоҳ бояд боиси таҳлука набошад. Яъне дар ин ҳолат инсонҳо бояд сабуриро пешаи худ намуда зарур аст, ки қиҳати пешгирии ин беморӣ омилҳои ғимояро бо истифода аз ҳамагуна шароит ва имконотҳо устувор намоянд.

Бо вуҷуди ин ҳамаи мо низ дар он ақидаем, ки хатар воқеӣ аст, зеро ҷомеаи ҷаҳонӣ онро эътироф намуда, тиббӣ башарӣ дар табобати он ба мушкилиҳо рӯ ба рӯ шудааст. Эҳсоси хатар давлатҳоро мачбур намуд, ки дар роҳи пешгирӣ ва мубориза бо он чораҳои маъмурии иловагӣ андешида, ҳаракат, меҳнат, истироҳату таҳсил, дар маҷмӯъ буди боши шаҳрвандонашонро дар муҳлатҳои муайян ба речаи махсус дароранд. Табдирҳои ҷомеаи ҷаҳонӣ дар роҳи пешгирӣ ва мубориза бар зидди ин беморӣ танҳо барои ҳифзи саломати инсонҳо буда, дигар ҳадафи иқтисодӣ, сиёсӣ ва иҷтимоие надорад.

Бо иттилоъ аз воситаҳои ахбори омма, кишварҳое, ки аҳолии онҳо маҳдудиятҳо ва усулҳои рамзҳои андешидашударо қатъӣ риоя карданд, тарс ва эҳтиёткорӣ дар доираи хирад ва меъёрҳои маҳдудкунандаи

ПЕШГИРӢ ВА МУБОРИЗА БО «COVID-19» ВАЗИФАИ МУҚАДДАСИ ҲАР ШАҲРВАНД

ҳуқуқ ба мувозинат кашидаанд, маърифати баланди низоми тартиботро муарифӣ кардаанд, ба ин вирус ғолиб омадаанд.

Аммо пештозтарин кишварҳои олам, ки озодиҳои саркашро дар чунин ҳолат афзал донистаанд ба маротиб қурбонҳои зиёдро диданд ва бо дарки воқеии хатар ногузир аз маҳдудкунӣ ва тартибу низоми махсус истифода бурданро пеша карданд.

Пас мо низ бояд чун узви ҷомеаи ҷаҳонӣ аз ин ҳодиса дар ҳарос наафта, балки оқилона бо он мубориза барем. Албатта бояд нотарсиро бо таври назди душмани мусаллаҳ бо дасти фуруварда росто истодан нафаҳмида, бараъқс тамоми неруи тавонмандиро дар роҳи муқовимат ба он роҳандозӣ намоем.

Бо вуҷуди чораҳои саривақтӣ, оқилонаву ҳадафманди андешидаи Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон таҳти сарвари Асосгузори сулҳу Ваҳдати миллӣ, Пешвои миллат Президенти маҳбубамон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон, ки тавонист чанд моҳи пеш роҳи ин вирусро аз воридшавӣ ба кишвар гирад, қадами номубораки он ба сарзамини азизи мо низ омад.

Инак чанд тан аз ҳамватанони мо низ гирифтори ин беморӣ гаштанд. Таҷрибаи ҷаҳонӣ нишон медиҳад, ки ин ҳолат дар ибтидо то зинаи муайян афзоиш ёфта, сипас қоҳиш меёбад. Ин ҷо бояд дарк кард, ки суръати афзоиши он як раванди маъмулӣ набуда, дар дасти худӣ мост на дар иродаи вирус. Пас дар ин давра муҳим он аст, ки мо бояд вазъиятро хирадмандона дарку таҳлил намуда, рафтору пиндору амалкардҳои хурдро вобаста ба ҳолату вазъияти пешору роҳандозӣ намоем. Яъне пеш аз ҳама ва ягона коре, ки аз мо талаб мешавад бо ҳеч қиммат нагузорем, ки ин вирус масъунияти моро ламс кунад. Ў бояд то ба ин расидан ба муқовимати шадид аз қониби мо рубарӯи шуда, дар роҳи расидан ба организмӣ мо талаф ёбад. Чи?, магар ин мушкил буда, талаботҳои изофӣ дорад? Ҳеч гоҳ не. Ин муқовимат аз масъулиятшиносӣ ва муносибати мо ба атрофиён вобаста буда, камтарин саҳлангорӣ ба нафъи мо нест ва метавонад шахс худ, атрофиён ва чандин нафарони дигарро туъмаи осонгирӣ ин вирус гардонад. Чунин муносибат чӣ аз лиҳози қонун ва чӣ аз лиҳози ахлоқ қобили қабул нест.

Оид ба табдирӣ чораҳои муқовиматӣ ва пешгирӣ аз касалиҳои сироятӣ ҳанӯз дар даврони худ фарзанди фарзонаи миллати мо Абуали Ибни Сино гуфта, ки дар чунин ҳолатҳои паҳншавии вабо, аввал мардум бояд натарсанд, ба таҳлука наафтанд ва худро аз муносибатҳои наздик ба дигарон маҳдуд намоянд. Дар пайравӣ аз ин гуфтаҳо ва таҷрибаи ҷомеаи ҷаҳонӣ, ки имрӯз ҳам мубрамияти гуфтаҳои Синои бузургро собит месозад, мо мардуми Тоҷикистон дар роҳи ғолибият ба ин беморӣ, ки ба иллати камбуду норасоии мо часпон аст, натарсем, наҳаросем. Бо истифода аз андарзҳои бузургон ва фарҳанги бою гании миллати қўҳанбунёдамон беҳтарин роҳи мубориза бо он камбуду норасоии худро ислоҳ намудан. Муносибату муошират, одоби фардии истеъмоли ғизо, риояи гигиенаи фардӣ ҷамъияти худро беҳтар аз ҳарвақта риоя намоем. Тартиботи оилавӣ ҷамъиятиро риоя намуда, сарҳади озодиро шиносем ва чораҳои иловагӣ, ки аз тарафи Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон, Вазорати тандурустӣ ва ҳифзи иҷтимоии аҳоли, мақомоти иҷроияи ҳокимияти

давлатии вилоят, шаҳру, ноҳия ва ҷамоатҳои шаҳраку деҳот андешида мешавад ба тамоми ҷузъиёташ иҷро намоем.

Бояд қайд намоем, ки дар чунин ҳолатҳои тақдирсоз, ки ҳатто ҳаёти инсонҳо пешору меистад, танҳо инсонҳое, халқҳое, миллатҳое бурд менамоянд, ки дар дили онҳо сабури таҳаммул ҷой дошта ба муқобили душман бо хираду заковат дурандегона истодагари ва мубориза мебаранд. Душмани бар муқобили инсоният аз ҷумла, мову Шумо камин гирифта чандон бузург нест, ў хурдтарин зарраи организм зинда аст. Вале, мо бо рафтору амалкардҳои ноқиси худ, ки мувофиқ ба табиати ўст онро бар муқобили худ ва халқу миллат ва дар маҷмӯъ ба муқобили инсоният тавонманд сохтаем. Силоху қувват, ҳаракату тавсеаи ў дар дасти мост.

Пас биёед мо ҳамагон даст ба дасти ҳам ё боз ҳам бо иборати Фирдавсии бузург ҳама тан ба тан шуда, амалкардҳои худро на ба манфиати ин вирус, балки бар зидди он, ба манфиати инсонҳо, миллат ва дар маҷмӯъ ба манфиати башариёт равона созем. Нагузорем, ки ў аз камҳавсалагию каммасъулиятӣ ва бепарвоии мо неру гирифта, қудратманд бар мо гардад. Барои ин аз яқояки мо қиммати моддӣ ё вақти зиёдатие талаб карда намешавад. Фақат ва фақат зарур аст, ки доираи муоширатро каме маҳдудтар, усули зиёрати ҳамдигариро дигару, покизагию озодагиро, ки ҷузъи фарҳанги миллиамон аст пешаи зиндагӣ намоем. Магар ин омилҳои номбаршуда барои миллати отифаю фарҳангии мо чизи навад. Албатта не, танҳо зарур аст, ки онҳоро беш аз ҳарвақта риоя намоем. Аз баъзе хостаҳои талаботи бемавқеъ ва лаззатҳои замонавии изофии худ ба хотири неъматҳои бузургтари инсонӣ ҷамъияти даст бикашем. Ҳикмати зиндагии инсонӣ хирадманд ва ҷомеаи дурбин низ дар ҳамин муносибати оқилона нухуфта шудааст.

Ин лаҳзаҳо таъкидҳои пайвасти Пешвои муаззамии миллат доир ба сарфаву сариштакорӣ, танзими аъна ва ҷашну маросимҳо пешӣ назари кас ҷилвагар гашта, чи ҳикматҳо паи худ доштани онҳоро одам беш аз беш эҳсос менамояд.

Ҳар шаҳрванди кишвар, қабл аз ҳама бояд бовар дошта бошанд, ки Давлат ва Ҳукумат ба ҳеч вачҳ бар зарари халқи худ кор намекунад. Баръакс вазифаи онҳо ғамхорӣ ва беҳдошти вазъи зиндагии мардум аст. Дар давлатҳое, ки чунин фаҳмиш, ягонагӣ ва муттаҳидӣ атрофи сиёсати давлат дар муқобили таҳдидҳо дида шуд, онҳо аз ин вазниниҳо бо сарбаландӣ гузаштанд.

Мо аминем, ки миллати сарбаланди мо бо фарҳангу тамаддуни волои оламгираш бори дигар аз имтиҳони вазнини таърихӣ бо сарбаландӣ, бо низоми тартиби хоса ва сабури таҳаммули хирадмандона убур хоҳад кард.

Мо, ба амри тақдир бо роҳбарии Пешвои миллатамон аз ин дида рӯзҳои вазнинро паси сар кардем. Албатта, умед дорем, ки бо мадади Худованди бузург, таҳти роҳбарии Пешвои муаззамии миллатамон ва ҳамфикрию ваҳдати мардуми кишвар аз ин таҳдиди вазнин низ бо сарбаландӣ гузар хоҳем намуд. Танҳо ҳамаҷониба кӯшиш кунем, ки амалҳои мо ҳамагӣ ба кам кардани қурбонҳои ин вируси тоҷдор равона шаванд. Тавре Роҳбари давлат борҳо таъкид намуданд, барои давлати мо ҳаёти ҳар шаҳрванди кишварамон азиз ва муқаддас аст.

23 МАЙ – РӯЗИ ҶАВОНОНИ ТОҶИКИСТОН

«Ҷавонони мо давомдиҳандагони кору фаъолияти насли калонсол, нерӯи тавоно ва иқтидори воқеии пешрафти ҷомеа, хулоса, ояндаи давлат буда, фароҳам овардани шароити мусоид барои фаъолияти онҳо ҳамчун яке аз масъалаҳои муҳимтарини сиёсати Ҳукумат боқӣ мемонад»

Иқтибос аз Паёми Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, Пешвои миллат муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон ба маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон 26.12.2019, шаҳри Душанбе.

Мо ҷавонони сарбаланди ноҳияи Қубодиён бо дарки баланди эҳсоси ватандӯстӣ, ифтихор аз миллату кишвар ва шукрона аз сулҳу суботи ватани азизамон ба Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ-Пешвои муаззами миллат, Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон изҳори миннатдорӣ намуда, бо самимияти беандоза муроҷиат менамоем:

«Мо—ҷавонони ноҳия ташаббусҳои сарвари муаззами кишварамонро

МУРОҶИАТНОМАИ ҶАВОНОНИ ҚУБОДИЁН

барои пешрафту ободии ватанамон ҳамеша дастгирӣ намуда, саҳми худро дар ҳаёти сиёсӣ иҷтимоӣ Тоҷикистони азиз бо дасту дили гарм ва масъулияти баланди ватандӯстӣ мегузорем»

Мо- фаёлҷавонони Қубодиён

барои устуворӣ, бахту саодати миллат мубориза мебарем ва бо ҳисси баланди миллӣ заҳматҳои Пешвои муаззами миллат, сиёсати хирадмандона ва дурбинонаи Президенти кишварро барои яқпорчагии Ватани азизамон дастгирӣ менамоем.

Бори дигар, барои фароҳам овардани шароитҳои мусоид ҷиҳати зиндагии шоиста ва саодату сарбаландиро барои ҷавонони кишвар ба Пешвои муаззами миллат, миннатдории кулли ҷавонони ноҳияро баён менамоем.

Бовари дорем, ки ин муроҷиатнома аз номи кули ҷавонони ҷумҳурӣ ҳаматарафа ҷонибдорӣ мегардад.

Бо эҳтиром,
фаёлҷавонони Қубодиён.

1 ИЮН-РЪЗИ БАЙНАЛМИЛЛАЛИИ ҲИФЗИ КЎДАКОН

Ҳамасола якуми июн дар бештари кишварҳои ҷаҳон, аз ҷумла Тоҷикистон, Рӯзи байналмилалӣ ҳифзи кӯдакон таҷлил мегардад. Ин сана 64 сол муқаддам бо қарори Анҷумани Шӯрои Федератсияи байналмилалӣ демократии занон эълон гардид ва бори аввал соли 1950 дар 51 кишвари дунё таҷлил шуд. Санаи мазкур дар Тоҷикистон низ маҳбубият пайдо намудааст, зеро ҳамасола бахшида ба Рӯзи байналмилалӣ ҳифзи кӯдакон дар шаҳри Душанбе ва дигар минтақаҳои кишвар чорабиниҳои гуногун баргузор ва дар он ҳунари кӯдакону наврасон ба намоиш гузошта мешавад. Дар чунин чорабиниҳои идона беҳтарин расмҳо ва аксҳои кӯдакон ба маърази тамошо гузошта, мусобиқаҳои варзишию бозиҳои шавқовар ва концертҳои идона ташкил мегардад.

Муҳимияти ин сана боз дар он зоҳир мегардад, ки дар ин рӯз ҳисси масъулиятшиносии калонсолон ва волидайн нисбат ба кӯдакон зиёдтар мешавад. Вақте волидайн бо кӯдак мисли калонсол муносибат намуда, ба дархостҳояш ғўш медиҳанд, он замон заминае фароҳам мешавад, ки кӯдакон ба ҳаёт омода гарданд.

Чунин масъулияти бузург, яъне фароҳам сохтани муҳити хуби муносиб, на танҳо аз ҷониби волидайн, балки атрофиён ва масъулини соҳа низ бояд бештар эҳсос шавад. Ба ин васила дарк мегардад, ки ба хурсандии кӯдакон на дар як сол як маротиба, балки ҳар рӯз шарик шудан мумкин будааст. Ҳарчанд аз ҷониби Давлат ва Ҳукумати Тоҷикистон барои таълиму тарбияи ҳама гурӯҳҳои кӯдакону наврасон шароити муҳайё шудааст, вале ин масъулият барои баъзеи дигар сангин ба назар мерасад. Вақте амиқтар ба мавзӯ таваҷҷуҳ менамоем, маълум мегардад, ки иҷрои ин кор чандон мушкул нест. Масалан, вақте ки калонсолон кӯдаконро дӯст медоранд ва меҳру муҳаббати худро дар вучуди покшон ҷой медиҳанд, магар аз ин тарзи муносибат чеҳраи хурдсолон болида намегардад? Ва ё барояшон шароити маънавие фароҳам оварда, муносибати наздик ва доимӣ барқарор мекунанд, илоҷи воқеаро пеш аз вуқӯъ ҷӯё намешаванд?

Вобаста ба тарзи муносибат ва тарбияи кӯдак аз даврони Имоми Аъзам Абӯҳанифа (р) воқеаеро нақл мекунанд, ки кӯдаке тақрибан ҳар рӯз аз меъёр зиёд асал меҳӯрд, волидайн аз ин рафтори фарзандашон дар ташвиш афтода, аз тарси хурӯҷи бемориаш монеи асалхӯриаш мегардиданд, вале ба он муваффақ намешуданд. Ҳамин тавр, ўро назди Ҳазрати Имом Аъзам оварда, мегӯянд: «Ин кӯдак зиёд асал меҳӯрад, ҳарчанд монеи хӯрданаш мешавем, вале муваффақ намешавем. Илова бар ин, мо ҳар рӯз имкони харидани асал надорем». Ҳазрати Имом каме фикр мекунад ва мегӯяд: «Кӯдакро баред ва пас аз 40 рӯз ба наздам оред». Баъди чил рӯз кӯдакро боз меоранд. Имом кӯдакро ба наздаш хонда, сарашро сила мекунад ва ба рухсараҳояш нигариста, тавсия медиҳад, ки дигар асал нахӯрад. Падару модари кӯдак аз ин рафтори Имоми Аъзам каме

КЎДАК БА МУҲАББАТ НИЁЗ ДОРАД

хашмгин шуда, ҳайратомез мепурсанд: «Ё Имом, дар рӯзи аввале, ки ўро ба назди шумо овардем, чаро чунин насиҳат накардед?» Имоми Аъзам ба сӯяшон табассум карда, посух медиҳад: «Дар он рӯз ҳуди ман ҳам асал хӯрда будам. Агар он замон кӯдакро аз коре, ки худ иҷро кардам, ман ба ў таъсир намекард. Дар давоми чил рӯз аз асал парҳез карда, ҳоло хостам кӯдакро дар мавриди нахӯрдани асал насиҳат кунам».

Аз ривояти мазкур бармеояд, ки дар ҷомеаи имрӯз бештар ашхоси намуна ва таҳаммулпазир метавонанд дар мавзӯи таълиму тарбияи хурдсолон муваффақ шаванд. Инчунин аз воқеае, ки ба саргузашти Имоми Аъзам нисбат медиҳанд, мутафаккирон зикр намудаанд, ки дар асл ба тарбияи кӯдак аз замони инкишофёбиаш, яъне аз батни модар, аҳамияти ҷиддӣ бояд дод.

Мутаассифона, имрӯз чунин ба назар мерасад, ки дар кишвар имкониятҳои тарбиявии оила то андозае суст шудааст. Шумораи зиёди кӯдакон аз муносибати ноадолатонаи падару модар азият мекашанд. Аз ҷумла ҳодисаҳои ҷудошавӣ байни ҳамсарон бисёр рух медиҳад. Рӯзи 23 майи соли равои Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон Эмомалӣ Раҳмон зимни мулоқот бо ҷавонони кишвар насли калонсолро ба хуб омода кардани ҷавонон ба ҳаёти оилавӣ ва муқаддас нигоҳ доштани оини хонадорӣ ҳидоят кард. Тавре Сарвари давлат иброз дошт, соли 2011 дар миқёси кишвар 94 ҳазору 600 ақди никоҳ баста шуда, 6800 – тои он бекор карда шудааст. Дар соли 2012 бошад, 97 ҳазору 800 ақди никоҳ ба-

ста шуда, 7600 оилаи ҷавон вайрон шудааст. Ин ҳолат басо ташвишовар буда, ба инкишофи неруи ақлонӣ ва ташаккулёбии кӯдак таъсири манфӣ мерасонад. Мутобиқи нишондоди омории, имрӯз тақрибан 40 фоизи сокинони ҷумҳуриро кӯдакону наврасон ташкил медиҳанд. Яке аз ҳадафҳои қабули Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи масъулияти падару модар дар таълиму тарбияи фарзанд» ҳамин аст, ки дар радиои Давлату Ҳукумат падару модарон масъулияти худро дар назди фарзандон бештар дарк кунанд, зеро кӯдакон ниёз ба ғамхорӣ доимӣ доранд ва калонсолон барои бароварда сохтани эҳтиёҷоти онҳо вазифадоранд.

Тавре ба мушоҳида мерасад, ҳанӯз дар рӯи замин теъдоди зиёди кӯдакон ба мушкилоти ҷиддӣ иқтисодиву иҷтимоӣ мувочеҳ

ҳастанд. Онҳо ба меҳнати вазнини ҷисмонӣ фаро гирифта шуда на ҳамаашон зиндагии шоиста доранд. Теъдоди зиёди кӯдакон аз шароити шоистаи зиндагӣ ва таълиму тарбия маҳрум буда, бо умеди қути лоямут дар кӯчаву хиёбон рӯзро шаб мекунанд. Дар аксар кишварҳои Осиёву Африқо кӯдакон зери таҳдиди калонсолон қарор гирифта, аз гуруснагӣ, бесаводӣ ва бемориҳои сироятӣ азият мекашанд.

Тибқи мушоҳидаҳо, дар кишвар тақрибан нафаре нест, ки наздиконаш бо мақсади пайдо намудани кор ба Федератсияи Россия муҳоҷир нашуда бошад. Бештари онҳо, ки соҳиби оила ва фарзанданд, на кам аз ду-се соли умрашонро дур аз наздикони хеш мегузаронанд ва муддате дар ватанашон наистода, боз тарки кишвар мекунанд. Дар ин ҳолат бо иллати дурии падарон тарбияи фарзанд аксаран бар дӯши модарон қарор мегирад, ки дар натиҷа қисмати зиёди кӯдакону наврасони муҳоҷир аз тарбия ва сиёсати падарӣ дур монда, бархеашон назди модарони «танҳо» хашмгин, саркаш ва якрава ба воя мерасанд. Раванди муҳоҷират аллакай таъсири манфиашро ба рӯҳияи бархе кӯдакон расонидааст. Таҳлилҳо нишон медиҳад, ин омил, ки гӯё «аксари падарон аз ночорӣ рӯ ба мусофират меоранд», бештар рӯҳияи занон ва фарзандонро шикастааст. Илова бар ин, ба таҳлили бархе кӯдакон асари бад гузошта, шавқу завқашон нисбат ба таълим ва мутолиаи китоб коҳиш ёфтааст. Яъне, натиҷаи даҳпонзадҳсолони муҳоҷирати пайваставу тўлонии падарон аллакай эҳсос гардидааст, ки дар ҷомеаи имрӯз сатҳи ҷинойткорӣ байни ноболиғон дар ҳоли афзудан аст. Вобаста ба ин Расули Худо (саллаллоҳу алайҳи васаллам) фармудааст: «Ба кӯдакони худ эҳтиром бигзоред ва ба хубӣ онҳоро тарбият кунед». Ҳамчунин мефармоянд: «Ҳеҷ ҳадае аз тарафи волидайн барои кӯдакони худ беҳтар аз тарбияи хуб нест». Дар робита ҳар як падару модарро мебояд барои машғулият бо фарзандон вақти муайяни ҳаёти хешро ҷудо намояд!

Хайруллои АБДУЛВАҲҶОБ,
«Садои мардум»

ДАР ПАЙРАВИИ ҲОФИЗИ ШЕРОЗӢ

«Сабо вақти саҳар бӯе зи зулфи ёр меовард,
Дили моро ба дард он дидаи бедор меовард.
Бикардм нолаҳои зор назди он гули моҳрӯ,
Вале аз мо рамида бар дилам озор меовард.
Бидидам ў даромад бар дари ишқам хиромиди,
Даруни синаам ҳангомаи бозор меовард.
Бирафтам бар айёдат то тасалло ёбадам ин дил,
Барои ташхиси дардам, даво он ёр меовард.
Ба шартӣ ў шудам розӣ, вале Фарҳоди ғамнокаш,
Зи ҳавзи косаи чашмони ман ҷўбор меовард.
Зи ишқи Лайлӣ саргардон, агарчӣ буд он Маҷнун,
Барои зиндагӣ болишти пеши хор меовард.
Шудам ман он қадар девона аз ишқи камонабрӯ,
Маро аз минбари ишқаш ба зери дор меовард.
Қаноат кардай, эй Шералӣ, бар ҳар ҷафои ў,
Давои дарди ту, аз хонаи ҳаммор меовард.
1-Моли Ҳ.Шерозӣ.

Шералӣ Шехвалӣ

Адолатчӯ САЙФУЛЛОЗОДА.

АЗ РЌЗГОРИ ИБРОҲИМИ ХАЛИЛУЛЛОҲ (А)

Идома аз шумораи гузашта

Ҳозирин, магар Намруд, ки шохиди аз оташ халос шудани Иброҳим шуданд имон оварданд. Намруд Иброҳим (а) ро амр намуд тарки мулкаш бинамояд. Иброҳим ба Хеврон равон шуда бо худ Лутро, ки писари бародараш буд ҳамсафар кард. Иброҳим бо Соро вохӯрд. Соро дини Иброҳим (а) ро пазируфт. Сипас бинобар ваҳийи Худован онҳо бо ҳамдигар издивоҷ намуданд.

Баъди чанд муддати зиндагии якҷоя Иброҳим бо ҳамсараш Соро барои тиҷорат озими Миср шуд. Аз гирду атроф дар бораи бетавфиқию беимонӣ ва беадолатиҳои сарвари Миср огаҳ гашта, аз тақдири зани паричеҳрааш ҳаросида ўро дар сандуқ дар байни чизу чорааш қой намуд. Ҳангоми кофтукоби чизу чорааш, одамони шоҳи Миср занашро пинҳон кардани Иброҳим (а) ро ошкор намуданду ҳар ду ро ба назди шоҳ оварданд. Шоҳ Сороро дидан замон ба ҳусну ҷамоли ў мафтун шуда, аз Иброҳим талаб намуд, ки ин занро ба ў диҳад. Иброҳим гуфт: "Ин зан шавҳар дорад". Шоҳи беимон хост ба таври зўрӣ занро ғасб кунад. Ҳангоме ки шоҳ хост дасташро ба Соро дароз кунад, дасташ ҳамон лаҳза қоқ шуд. Ў аз қоқ шудани дасташ ҳаросида барои кори содирнамудааш тавба кард ва дасташ дарҳол сиҳат ёфт. Вале ў ба ин муъҷиза аҳамият на дода бори дуюм дасташро дароз намуд. Ин дафъа пою дасташ қоқ шуданд. Ў бори дуюм тавба кард, дасту пояш ин дафъа низ шифо ёфтанд. Шоҳ чанд маротибаи дигар ин амали ношоистаи худро тақрор кард, вале дасту пойҳо қоқ мешуду баъди тавба боз сиҳат мегардиданд. Билохир шоҳ ноҳақ будани худро фаҳмида, аз кардааш пушаймон шуд ва тавбаю тазарро намуд. Иброҳим (а) ҳамаи инро дар дили хеш ҳис мекард.

Шоҳ Иброҳим (а) ро ба наздаш даъват намуда ба ҳозирин эълон кард, ки ў меҳмони фахриаш аст ва қадрдонӣ карда хизматгориш Ҳочарро ба ў тўҳфа кард. Сипас бо Иброҳиму Соро хайру хуш намуд.

Онҳо ба роҳ баромада ба Шом равон шуданд. Дар Шом онҳо шоду хуррам мезистанд. Иброҳим (а) дар Шом бо Ҳочар издивоҷ намуда соҳиби писар шуда, Исмоил номааш ниҳод. Бо хости Аллоҳ онҳо соҳиби бойиғари зид шуданд. Хонаашон доимо пур аз меҳмон буд. Умуман онҳо бе меҳмон ба сари дастурхон намеишастанд. Агар мабодо меҳмон наомада монад онҳо ба кўча баромада одамонаро даъват мекарданд. Гарчи ин мубаллиғи Аллоҳ сарватмандтарини пайгамбарон буд, дар баробари ин хоксортарини онҳо ба шумор мерафт.

Баъди ба дунё омадани Исмоил Ҳочар тамоман тағйир ёфт вай акнун бо Соро муноқишаи зиёд мекард. Муноқиша то ба дараҷае хашми Сороро нисбати Ҳочар расонид, ки баҳри таскини дил ў тайёр буд ҳаддалимкон қисмеро аз бадани Ҳочар бурида партояд. Аммо баъди чанде Соро ором шуду ба Иброҳим

(а) аз нияти кардааш хабар дод. Иброҳим (а) барои нашикастани савганд ва напардохтани кафорат ба Соро маслиҳат дод, то ин ки ў нармаи гушҳои Ҳочарро шиқоф кунад. Дар баробари ин Соро гуфт: "Ман дар хонае, ки Ҳочар зиндагӣ мекунад, сукунат нахоҳам кард". Баъди ин ҳодиса ба Иброҳим (а) ваҳий омад, то ин ки Ҳочарро ҳамроҳии писараш Исмоил ба ягон ҷойи дур барои сукунат барад ва худаш бо Соро бимонад.

Иброҳим асбобу анҷоми барои рўзгор заруриро бар шутур бор карда Ҳочару Исмоиро гирифта ба суӣи замини муқаддас равон шуд. Онхоро ба ҷойи муайншуда бурда дарак ёфт, ки дар ин сарзамин на одам, на об, на замин барои кишт ва умуман ягон шароит барои зист нест. Иброҳим (а) як каплае барои зану фарзандаш ҳамчун як манзил сохту роҳи хонаашро пеш гирифт. Ҳочар хост, ки эътироз намояд, вале "Агар Аллоҳ ба ту амр намуда бошад, ки маро дар ин ҷо гузорӣ, амри Парвардигорат барои ман қонун аст"- гуён ба тақдираш тан дод. Иброҳим (а) ба Аллоҳ дуо карда гуфт: "Онхоро дар паноҳат нигоҳ дору ин сарзаминро барои бандагонат ҷаззоб намо". Сипас ба Шом назди оилааш баргашт.

Баъди чанде обу ҳўрокаи Ҳочар ба охир расид. Ҳочар аз шиддати ташнагӣ ба кофтукоби об баромад. Исмоили хурдсол ҳамчунин аз шиддати ташнагӣ дам ба дам мегирифт. Дар талоши об Ҳочар гоҳе давида ба кӯҳи Сафо ва гоҳе давон ба болои кӯҳи Марво баромада ба чор тараф нигоҳ мекард, то ин ки сарчашмаи обро дарёбад. Ин даву този ў ҳафт маротиба тақрор шуд.

Ҳангоме ки дар ин даву тоз аз Аллоҳ Таоло об талаб мекард, аз боло садое омад. Садо ба Ҳочар мегуфт, ки ба назди писараш баргардад, чунки дар он ҷо чашма пайдо шуд. Ин хабарро шунида Ҳочар ҳамон замон ба назди писараш тозон омад. Ба назди писар омада шохиди муъҷиза гардид. Зеро Ҷабраил (а) аз тағи пойи Исмоил (а) зад ва пас аз зарбаи ў об фаввора зада баромад. Оби фавворазадаро дида Ҳочар бо ҳаяҷон: "Зам - зам, муборак"-гуён фиғон кард. Бо баробари фиғони ҳаяҷоновари Ҳочар суръати фавворазадани об паст шуду он дар ҷуи ҷорӣ шуду муқаддас гардид. Минбаъд аз ин шарофати Ҳақ Таоло истифода бурда Ҳочару писараш бепарвою ғам зистанд.

Баъди гузаштани чанд сол замини муқаддасро қавми арабии Ҳузоа макони иқомат интиҳоб кард. Бо мақсади дарёфти об онҳо ба баландие баромада диданд, ки паррандагони зиёде дар як ҷо давр мезананд. Онҳо ба гумони он ки паррандаҳо дар он ҷо обро дидаанд ба он ҷо омада гумони онҳо дуруст баромад. Ба он ҷо омада онҳо Ҳочару писарашро дарёфтанд. Онҳо аз Ҳочар пурсиданд: "Чашма аз онӣ кист?" "Аллоҳ онро барои ман халқ кард"- гуфт дар ҷавоб Ҳочар. Намояндагони қавми мазкур аз Ҳочар хоҳиш намуданд, ки ба онҳо

иҷозат диҳад то дар ин макон маскан намоёнд. Ҳочар ба онҳо иҷозат дод, ки дар ин ҷо иқомат кунанд. Ва бо ҳамин бунёди шаҳр оғоз ёфт, ки баъдан дар олам бо номи Макка машҳур шуд.

Баъди расидан ба балоғат Исмоил бо духтаре аз қавми Ҳузоа издивоҷ намуд. Бинобар он ки Ҳузоа қавми араб буд Исмоилро авлодонаш Абулараб (Падари арабҳо) ном ниҳоданд.

Боре Иброҳим бо мақсади хабаргирии писараш ба Макка омад, вале писарашро дарнаёфт, зеро ў барои шикор рафта буд. Ҳангоми пурсупос келинаш ягон хушхабаре нарасонд. Иброҳим (а) ба келин гуфт, ки таҳйиёти ўро ба Исмоил бирасонаду гўяд, ки остонаи хонаашро дигар кунад. Сипас ў ба хонааш баргашт. Баъд аз чанде Исмоил аз шикор бозгашт ва завҷааш суханони фармудаи меҳмони шомиро ба ў расонид. Аз суханҳои занаш Исмоил (а) фаҳмид, ки ин меҳмони шомӣ падараш аст. Ў сухани падарашро ба замин нагузошта, дарҳол ҷавоби занашро дод. Бори дуюм хонадор шуда "остонаи хонааш" (занаш)-ро дигар карда, супориши падарро баҷо овард.

Иброҳим (а) маротибаи дуюм ба хонаи писараш Исмоил (а) омада ин дафъа низ боз ҳам дарёфташ накард, аммо зани қобилеро дарёфт намуд. Ин зани паричеҳра гуфт, ки шавҳараш ба шикор рафтааст. Бар замми ин тамоми супоришҳои Иброҳим (а)-ро бо хурсандӣ иҷро намуд. Аз суханронии келинаш ў фаҳмид, ки ин зан бобаракат аст. Ба саволи Иброҳим (а) "Чӣ тановул мекунетон?" Келинаш "Дар ҳўрокаи камбудӣ надорем, гушту ширамон барзиёд. Обро аз зам зам менушем. Ана, аз ҳамон вақт эътиборан ҳоҷи муқаддас номи Зам замро гирифт. Хулоса, баъди шунидани суханҳои келин Иброҳим (а) аз Аллоҳ дуо кард, ки ризқи писару келинашро зиёд гардонад.

Пас аз дуо кардан Иброҳим (а) ин дафъа низ писарашро надида ба хонааш бозгашт. Пеш аз ба роҳ баромадан Иброҳим (а) аз келинаш хост, ки пайғоми ўро ба Исмоил (а) расонаду гўяд, ки остонаи хонаашро дигар накунад. Исмоил (а) ба хона баргашта аз суханҳои падараш ба келинаш гуфта фаҳмид, ки қиблагоҳаш аз занаш ризо аст.

Баъди сипарӣ шудани чанд соли дигар Ироҳим (а) ба дидори писараш пазмон шуда аз занаш Соро иҷозати хабаргирии Исмоилро хост. Соро ба шарте ба дидори фарзандаш Исмоил (а) рафтани Иброҳим (а) ро розӣ шуд, агар бо Ҳочар ҳамгап нашавад. Бо ин шарт ба миён гузоштаи Соро розӣ шуда Иброҳим (а) озими Макка шуд.

Ба хонаи писараш омад. Вале Исмоил (а) ин дафъа низ дар хона набуд. Ў аз саломатии Ҳочар пурсон шуд. Келинаш Иброҳим (а) ро аз ин дунёро тарк намудани Ҳочар хабардор намуд. Иброҳим (а) дар ҳавзи Кавсар оббозӣ карда мунтазири писараш шуд. Исмоил (а) ба хона баргашта падарашро дида, дарҳол дар оғушаш гирифт. Хурсандии падару писарро аз ин дидор ҳадду қанор набуд. Ҳангоми суҳбат Иброҳим (а) ба писараш гуфт: "Ба ман аз Ҳақ Таоло барои барқарор намудани Каъба ваҳий омад".

ҲОҶИ АКБАР НАСИМӢ

ВАҲДАТИ ДИЛҲО

Ваҳдати дилҳо агар бо ҳам шавад,
Шодӣ ояд, дур аз мо ғам шавад.
Сар барорем аз гиребони вафо,
Шодие бар шодии мо зам шавад.
Тоҷикистон рушд ёбад бештар,
Душманаш шармандаю

сархам шавад.

Шуҳрати мо тоҷикон гардад фузун,
Сулҳу истиқлол мустақкам шавад.

ТОҶИКИСТОНИ АЗИЗАМ

Ин дилам пайванди халқу

Меҳан аст,

Ишқи маҳбуи Ватан, ишқи ман аст.
Ҷумла мардонат ҳама

шерафган аст,

Тоҷикистони азизам, зинда бош!

Чун шиори миллати мо ваҳдат аст,

Сулҳу ваҳдат дар ниҳоди

миллат аст.

Ин ҳама озодӣ файзи давлат аст,

Тоҷикистони азизам, зинда бош!

Ҳар нигоҳамро рабуда фикри ту.

Доимо андар забонам шукри ту,

Ҳар нафас сад бор гўям шукри ту.

Тоҷикистони азизам, зинда бош!

Шерали Раҷабов

ДУ ҲАЗАЛ

То санг нагардад суфтатар

дурру гуҳар кай мешавад?

Одам набошад боҳунар,

бологузар кай мешавад?

Умед бувад чун офтоб

равшангари дилҳои мо,

Хуршед набошад дар ҷаҳон

шому саҳар кай мешавад?

Занҷиру пайванди ду дил

танҳо муҳаббат будааст,

Бе меҳр-муҳаббат зиндагӣ ширу

шакар кай мешавад?

То абр насӯзад дар само, як

қатра борон кай шавад?

То дил насӯзад дар бадан ду

дида тар кай мешавад?

Ҳар лаҳзае бо ёди ишқ дар сина

дил гум мезанад,

Ишқу ҷавонӣ рафт, дарег, бори

дигар кай мешавад?

ТОҶИКИСТОН СОЛИ 1992

Бар боғи тирхӯрда ҳар кӣ агар

дарояд,

Бинад намуди боғро хушаш ба

сар наояд.

Шоҳҳо шикаста сӯе, хушкида

оби ҷӯе,

Он ҳусни тозабӯе, аз гул дигар

наояд.

Бодхӯрда барги Сунбул, қомат

хамида ҳар гул,

Бар ҷои сузи булбул, буми шуме

сарояд!

Ҳар сӯ давида шамол, ҳам

сабзаву гул помол,

Бинанда гӯяд: чӣ ҳол, шодӣ

дигар нашоад!

То кай ба боғи ангур зоғу заған

шавад зур,

Аз баҳри қавми хунхӯр, боз

Рустае бибоад!

Соқӣ дӯш дар базм, бисёр

мегуфт разм,

Ку, оқиле аз ин назм маънои

хуб кушояд?!

Маҳмадулло Расули

ҚАҲРАМОНИ АРСАИ ҶАНГ ВА МЕҲНАТ

Додарбеков Бекназар 15 августи соли 1922 дар ноҳияи Ҳоит деҳаи Беги Сиёҳ дар оилаи деҳқон таваллуд шудааст. Маълумоташ ибтидоӣ. Соли 1943 ўро ба сафи Армияи Советӣ даъват намудаанд. Додарбеков Бекназар дар ҷанги зидди Германияи фашистӣ задхӯрдҳои сахтро аз сар гузаронидааст. Ӯ авалан дар қисми Ҳарбии 957-уми кушунҳои тирандозӣ солҳои 1943-1944 хизмат намудааст. 28 декабри соли 1943 дар муҳорибаи шадид аз ҷашми чапаш саҳт ярадор гардид. Баъди муолиҷа хизматро дар қисми Ҳарбии №77-и кушунҳои авиатсионӣ аз соли 1944 то соли 1945 идома дод. Баъди Ҷанги Бузурги Ватанӣ ба Ватан баргашт. Соли 1948 мардуми куҳистони Раштро ба ноҳияи Кубодиён, ҳоҷагии “Авесто”, деҳаи Ваҳдат колхозии дар гузашта овозадори “50 солагии СССР” муҳоҷир намуданд. Б. Додарбеков бо аҳли оилааш ба ҳайси колхозчӣ дар ин колхозӣ шухратдор қору фаъолият менамуд. Соли 1975 бо Укази Президуми Совети Олии СССР бо медали ҷанши “30 солагии ғалабаи Ҷанги Бузурги Ватанӣ дар солҳои 1941-1945” ва 10 майи соли 1976 бо Қарори Ҳайати ВХҚ РСС Тоҷикистон ва иттифоқи касабии коргарону хизматчиён доир ба захираи маҳсулоти

ҳоҷагии қишлоқ бо нишони “Зарбдори панҷсолаи 9-ум” №9/62, инчунин барои шӯҷоат, матонат ва мардонагӣ нишон додан дар муҳорибаи зидди немисҳо-фашистонӣ истилолгар ва ба муносибати “40 солагии ғалабаи халқи советӣ дар Ҷангӣ Бузурги Ватанӣ дар солҳои 1941-1945” бо ордени дараҷаи 2 юм, 1858949 аз 11 мартӣ соли 1985 мукофотонида шудааст.

Ҷамзамон мувофиқи Укази Президуми Совети Олии СССР аз 12 апрели соли 1985 бо медали ҷашнии “40 солагии ғалабаи Ҷанги Бузурги Ватанӣ дар солҳои 1941-1945” ва 22 январи соли 1988 бо медали ҷашни “70 солагии Қувваҳои мусаллаҳи СССР” сарфароз ва ин медалҳо 23 январи соли 1987 ва 22 февралӣ соли 1988 аз тарафи комиссариати ноҳияи Кубодиён ба Додарбеков Бекназар супорида шудааст.

7 ноябри соли 1988 Додарбеков Бекназар дар сини 66 солагии аз олам ҷашм пӯшид. Гарчӣ ӯ аз бари мо рафта бошад ҳам қорҳои некӯ хотираҳояш дар қалбҳои маскан гирифтаанд. Имрӯз фарзандону набағон аз дудмони Б. Додарбеков идомадиҳандаи қору пайкори ӯянд.

Рӯҳаш шоду хонаи охираташ обод бошад!

Шералӣ ШЕХВАЛӢ

КОРОНАВИРУС ТАҲДИДИ САҒОНИ ДАЙДУРО КАМ НАМУД

Сағони дайду аз “муҳаббати атрофиён” ва бесалоҳияти шахсони масъул маркази шаҳраи Ҷамзамон ноҳияи Кубодиёнро макони зист қарор додаанд. Ақсари сокинони ноҳия, соҳибони сағҳо бар он андешаанд, ки сағҳояшон луқмаи худро аз беморхонаҳо пайдо карда метавонанд. Аз ин ҷост, ки 4-5 сағбаҷаи модасаги навзайро пинҳонӣ ба саҳни беморхона ва атрофи биноҳои истиқоматӣ оварда мепартоянд, то аз пасмондаи хӯроки беморон, ғарами партовгоҳҳои назди бозор ва мағозаву дуконҳо рӯзиашонро ёфта намуранд, ки «уболашон» соҳибонашонро нагирад.

Ҳол он ки бемории хавфнокӣ хорӣ ба одам ва ҳайвонот ҳангоми газидани ҳамаи сағони дайдуи бесоҳиб сироят мекунад. Банди чанд сол пеш зимни як тадқиқоти журналистӣ тайи 10 рӯзи таъбаат гирифтани дар бемористони маркази ноҳия, бевосита шоди он гардидам, ки чи тавр рӯзу шаб ин гуруҳ сағҳо даруни ахлоттудаву саҳни ҳавлии беморхона дум ликонида мегаштанд.

Он замон касеро аз роҳбарияти беморхонаю шӯбаҳои он дар парвоҷашон намеомад, ки барои рондани ин сағони баднамуди муйрехтаву сару гардан қутурбаста чорае андешанд. Сағони рамузфаҳм аз ин хунуқназарӣ пай бурда, паси дари даромади шӯбаҳо ҳалқа зада, ҷониби ҳар қорӯғтодаи ин даргоҳ ало-ало менигаристанд. Шабона шумори сағон меафзуд. Назди ҳочатхона ва атрофи партовгоҳ сари луқмае он қадар кашмоқашу ғавго мебардоштанд, ки аз он беморон нороҳат мешуданд. Фарошзанони беморхона сатилҳои партовро аз шӯбаҳо ба ахлотҷой мерехтанд. Сокинони атроф ҳам партовҳояшонро дохили беморхона ғарам мекарданд.

Ман бар он гумон будам, ки аз шӯбаи таваллудхона ҳамаи хуну ҳалафро дар зарфҳои махсус мегиранд ва дар ягон ҷой зерӣ хок мекунанд. Аммо баъди атрофи беморхонаро давр задан, ҷойи махсусро пайдо накарда, гумонам ботил баромад. Ин гуруҳи сағони тамаъҷӯӣ аз исқоти ҳамаи боқимондаҳои хуни бастаи одамро нӯши ҷон намуда, одат қарда буданд аз ин макони ба роҷашон роҳату осоишта ҷое нараванд. Аммо

имрӯз бо ташаббуси бевоситаи сартабиб Ойматов Холмурод ин мушкил кайҳо роҳи ҳалли худро ёфтааст. Ба партовпартоии сокинони атрофи беморхона сад гузоштаанд. Гулгашти дохил ва атрофи беморхона дигар ҷойи сайругашти беморон аст на сағони дайду.

Лек ташвишвар афзоиши теъдоди сағҳои дайду ва бесоҳиб дар ноҳия аст, ки касе аз масъулин изҳори ташвиш намекунад. Оё ин сағон дар ноҳияи Кубодиён, макони зиштасон сабти ном шудаву вакцинаҳои зидди бемории хорӣ ва дигар амрозеро мегиранд, ки касеро аз ҳузури хатарзои онҳо парвоя нест?

Бо мақсади пайдо намудани маълумот бобати пешгирӣ аз афзоиши сағони дайду ба Марка зи назорати давлатии санитарии эпидемиологии дар ноҳия буда роҳ пеш гирифтаам. Роҳбари Марказ Олимов Эшӣ мақсадамо пай бурда, ба узру маънӣ даромад. Ӯ гуфт, ки чанде пеш шӯбаҳои беморхонаи маз куруро ҷиҳати ғайрисанитарӣ будан, ҷарима (Мавсуф салоҳи қорро танҳо дар ҷаримабандӣ медонанд) намудаанд. Сардухтури идораи байторӣ Авазов «маслиҳат» дод ба идораи ҳоҷагии манзили коммуналӣ ё ба ҳамаи Олимов, ки ҷиҳати нест кардани сағони дайду ва бесоҳиб муттасадӣ буданд, муроҷиат намоям.

Ӯ дар ҷавоби пурсишам бобати чораандешӣ аз хавфи сағони дайду шарҳ дод, ки дар сурати сар задани ҳодисаи нохуш, ҷароҳат бардоштани одамон ва ё дигар ҳайвонот духтурони идораи байторӣ то муддати 10 рӯз ҳамаи сағро зерӣ назорат мегиранд.

Ҷӣ метавон гуфт, охир дар Кубодиён одат шудааст, ки сабаби воқеаро пас аз вуқӯъ бичӯянд.

Тибқи маълумотномаи мудири шӯбаи шикастабандӣ Юсупов П. дар семаҳои соли ҷорӣ 113 нафар осебдидагон аз ҳайвонҳо ба духтурони ин шӯба муроҷиат карданд, ки аз ҳама бештар зарардидагон 33 нафар аз ҷамоати деҳоти ба номи Ҳ.Назаров, 21 нафар аз ҷ/д 20-солагии Истиқлолият ва 19 нафар аз ҷ/д Заркамар будаанд.

А. Сайфуллозода

ШҶРО ДОИР ГАРДИД

Чанде пеш дар бинои ШВҚД дар ноҳияи Кубодиён маҷлиси Шӯрои ҳамоҳангсозии фаъолияти мақомоти ҳифзи ҳуқуқи ноҳияи Кубодиён баргузор гардид.

Маҷлисро Раиси Шӯрои ҳамоҳангсозии мақомоти ҳифзи ҳуқуқи ноҳияи Кубодиён-прокурори ноҳияи Кубодиён Раҳмонзода А.Х. ифтитоҳ намуд.

Дар ҷаласа аъзоёни Шӯро Сардори ШВҚД дар ноҳияи Кубодиён Сайфуллозода Зафар Доранда, Сардори шӯбаи дар ноҳияи Кубодиён будаи РКДАМ ҶТ дар вилояти Хатлон Саидов Камолиддин Ҷафарович, Сардори нозироти андозии ноҳияи Кубодиён Ҳасанов Ҳайдар Сайлакович, Муовини раиси ноҳияи Кубодиён Шарипова Тоҷинисо Хошимовна, аъзоёни котиботи Шӯро, кормандони фаврии прокуратураи ноҳияи Кубодиён, сардори Раё-

сати Раёсати агентии меҳнат ва шӯғли аҳоли дар ноҳия, мудирони бахшҳои ҷавонон, занон ва оила, дин, танзими анъана ва ҷашну маросими Мақомоти иҷроияи ҳокимияти давлатии ноҳия, раисони Ҷамоатҳои шаҳраку деҳот, сармуҳаррири маҷаллаи ноҳиявии «Тахти Кубод», нозирони минтақавӣ ва ҳайати шахсии Шӯбаҳои кофтукови ҷиноятӣ ва тафтишотии ШВҚД дар ноҳияи Кубодиён иштирок доштанд.

Рузномаи маҷлис Таҳлили вазъи ошкор, бақайдгирӣ ва таҷрибаи тафтишотии судии ҷиноятҳои дуздӣ ва қаллобӣ дар давраи солҳои 2018-2019 ва давраи сипаригардидаи соли 2020

Оиди масъалаи рузномаи маҷлис, ҳисоботи аъзои Шӯро - сардори ШВҚД дар ноҳияи Кубодиён Сайфуллозода Зафар Доранда шунида шуд.

Ҷамзамон вобаста ба натиҷаи таҳлили таҷрибаи тафтишотӣ-судии парвандаҳои ҷиноятӣ вобаста ба дуздӣ ва қаллобӣ дар давраи солҳои 2018-2019 ва семаҳои 2020 ахбороти ёрдамчии прокурори ноҳияи Кубодиён Исрамзода Ҳ. шунида шуд.

Дар муҳокимаи масъалаи ширкат варзиданд:

Раҳмонзода А.Х.

Саидов К.

Шарипова Т.

Шарифзода Б.

Авазалиева О.

Шарипов С.

Масъаларо ҷамъбаст қард, Раискунада:

Раҳмонзода А.Х.

Ҳисоботи сардори ШВҚД дар ноҳияи Кубодиён Сайфуллозода З.Д. вобаста ба таҳлили вазъи ошкор, бақайдгирӣ ва таҷрибаи тафтишотии судии ҷиноятҳои дуздӣ ва қаллобӣ дар давраи солҳои 2018-2019 ва давраи сипаригардидаи соли 2020, ахбороти ёрдамчии прокурори ноҳияи Кубодиён Исрамзода Ҳ. оиди натиҷаи таҳлили таҷрибаи тафтишотӣ-судии парвандаҳои ҷиноятӣ вобаста ба дуздӣ ва қаллобӣ дар давраи солҳои 2018-2019 ва семаҳои 2020, баромади шахсони зикршуда, суҳанони ҷамъбасти раискунада Раҳмонзода А.Х.-ро шунида, Шӯрои ҳамоҳангсозии мақомоти ҳифзи ҳуқуқи ноҳияи Кубодиён қайд мекунад, ки мақомоти ҳифзи ҳуқуқи ноҳия вобаста ба масъалаи баррасишаванда қорҳои муайянеро ба сомон расонидаанд, аммо камбудии низ ба назар мерасанд.

Таҳлили вазъи ҷиноятқорӣ муайян намуд, ки солҳои охир дар ҳудуди ноҳияи Кубодиён содиршавии ҷиноятҳои дуздӣ ва қаллобӣ зиёд гардидааст. Аз ҷумла сатҳи ҷиноятҳои дуздӣ дар ҳудуди ноҳия дар давраи ҷамъбасти 99 адад ба қайд гирифта шуда, содиршавии он дар Ҷамоатҳои шаҳраку деҳоти “Кубодиён” 28 адад, “20 солагии Истиқлол” 16 адад, “Носири Хусрав” 15 адад ва боқимонда ба дигар ҷамоатҳои деҳот ба қайд гирифта шудааст.

Ҷиноятқорӣ қаллобӣ дар ин давра дар ҳудуди ноҳия 76 адад ба қайд гирифта шудааст, ки аз ин ҳисоб 22 адад ба ҷамоати деҳоти ба номи “Ишмурад Ниезов”, 16 адад ба ҷамоати деҳоти “Носири Хусрав” ва боқимонда ба дигар ҷамоатҳои деҳот рост меояд.

Дар давраи ҷамъбасти аз тарафи прокуратураи ноҳияи Кубодиён 7 ҳолати аз қайд пинҳон мондани ҷиноятҳои дуздӣ ва қаллобӣ ошкор карда шуда, 7 парвандаҳои ҷиноятӣ оғоз карда шудааст.

Камбудии дигари нигарон-

кунада, ин ҳолатҳои ноошкор мондани ҷиноятҳои дуздии дар ҳолати ноаёнӣ содиршуда мебошад, ки дар давоми солҳои 2018-2019 10 парвандаи ҷиноятӣ ва аз солҳои пеш бошад 95 парвандаи ҷиноятиро ташкил медиҳад. Инчунин бо 11 адад ҷиноятӣ қаллобӣ ва 1 дуздӣ нисбати ҷиноятқорон кофтуков эълон карда шуда, аз ҷониби кормандони ШКҶ ШВҚД дар ноҳияи Кубодиён дар баҳри ошкор кардани ҷиноятҳои дуздии дар ҳолати ноаёнӣ содиршуда ва дастгир кардани ҷиноятқорони дар кофтуков қарордошта қорҳои дахлдор андешаи намунада.

Бинобар ин зарур аст, ки дар ин самт фаъолияти мақомоти марбутаро ҳамоҳанг намунада, баҳри барқарор намудани камбудии ҷойдошта қорандешӣ карда шавад.

Бо қарорҳои дахлдори Шӯрои ҳамоҳангсозӣ ба масъулин тавсияву супоришҳои дахлдор дода шуд.

«Тахти Кубод»

АМАЛИ ХАЙР ЗИНДА КУНАД НОМРО

Алимардонов Ӯроқ зодаи Кубодзамин аст. Ӯ соли 1943 дар маҳаллаи Гузариболо ҷашм ба олами ҳастӣ кушодааст. Соли 1960 мактаби миёнаи зодгоҳашро хатм карда, солҳои 1961-1962 ба ҳайси муаллими мактаби ҳафтсолаи №5-и ноҳияи Шахритуз ба фаъолияти меҳнати оғоз намудааст.

Солҳои 1962-1967 дар факултаи иқтисодии Донишгоҳи давлатии ба номи В.И. Ленин (ҳоло Донишгоҳи Миллии Тоҷикистон) таҳсил ва солҳои 1967-1970 ассистенти кафедраи «Молия ва қарз»-и ҳамин донишгоҳ ифои вазифа кардааст. Таҳсилро дар аспирантура солҳои 1971-1973 идома дода, соли 1974 дар Донишқадаи молиявӣ иқтисодии ба номи Н.А. Вазнесенский ш.Ленинград (имрӯза

Санкт Петербург) аз рӯи ихтисоси «Молия, муомилоти пули ва қарз» рисолаи номзадиашро ҳимоя намудааст.

Алимардонов Ӯроқ, номзади илмҳои иқтисодӣ, досент буда, бо ин касби пуршарафу беҳамтои худ, яъне омӯзгорӣ тамоми ҳастии худро ба омӯзонидани касб ба шогирдонҳои худ сарф намунадааст. Устод Алимардонов дар фаъолияти умумии меҳнати худ, дар мансабҳои гуногуни давлативу омӯзгорӣ адои вазифа намунадааст.

Аз ҷумла: солҳои 1976-1980 устоди калон, дотсенти кафедраи «Молия ва қарз»-и ДМТ, солҳои 1980-1989 мудири шӯбаи Филиали Тоҷикистон Пажӯишгоҳи умумииттифоқии «Сентрсоюз», солҳои 1990-1991 сардори Раёсати молия ва иқтисоди Тоҷикматлубот, солҳои 1991-1998 мудири шӯбаи Маркази тадқиқотҳои стратегии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, солҳои 1996-2010 мудири кафедраи «Молия ва қарз»-и Донишқадаи соҳибқорӣ ва хизмати Тоҷикистон ва аз соли 2010 то моҳи майи соли 2020 дотсенти кафедраи «Менеҷменти молиявӣ»-и Донишгоҳи миллии Тоҷикистон фаъолият кардааст.

Муаллифи зиёда аз 62 кори илмӣ ва амалӣ, аз ҷумла 2 китоби дарсӣ, 12 кори илмӣ таъиноти хизматӣ дошта мебошад. Устод Алимардонов финансистӣ рақами 1-и кишвар ба ҳисоб мерафт.

Бо амр ва хости Худованди меҳрубон, санаи 23 майи соли 2020 риштаи умри ин фарзанди маъруф ва иқтисодчии шинохтаи тоҷик қанда шуд. Алимардонов Ӯроқ дар сини 77 солагӣ дунёи фонино падрӯд гуфтанд.

Худобиомурз шогирдонии зиёда тарбия карда, барои пешравии Тоҷикистони азизамон хизматҳои бениҳоят арзандае намунадаанд.

Ба пайвандони ин шахси бузург тасаллият гуфта аз даргоҳи худованди меҳрубон сабри ҷамил хоҳонам.

Ҷоят ҷаннат гардад бобоҷон!

Буризода ФАРҶУҲИ ОЛИМ
вакили маҳаллии ҷамоати
деҳоти ба номи Н.Хусрав.

ҲАР КУЧОЕ БОШЕМ, БА ЁДИ ВАТАН БОШЕМ, БИЁ ТО ДАСТИ ҲАМ ГИРЕМ!

Паҳншавии бемории сироятии коронавирус COVID-19 масъалаи доғест, ки имрӯз тамоми ҷомеаи ҷаҳони ро ба таҳлука овардааст. Мутаассифона, ин вабои аср ба кишвари мо низ роҳ ёфта, ҷони садҳо ҷамъатанонамонро ба хатар гузоштааст.

Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон оид ба пурзӯр намудани чораҳои зиддиэпидемикӣ барои пешгирии интиқол ва паҳншавии он тадбирҳои мушаххасро роҳандозӣ намуда, ин масъалаи муҳимро пайваста тахти назорати қатъӣ қарор додааст.

Чуноне ки Пешвои миллат Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон зимни суҳанрониҳои самими хеш аз ҳар як фарди ватандӯсту хештаншинос ва бофарҳанги миллати тоҷик даъват ба амал оварда, таъкид намуданд, бо истифода аз арзишҳои муқаддаси этнотарғии давлати дигар суннату анъанаҳои писандидаи аҷдоду гузаштагонанон, барои ҳарчи зудтар ёфтани роҳҳои НАҶОТИ ИНСОНИЯТ аз ин мавҷудоти ноаёни самовӣ, вабои аср - Коронавирус, ки **дарҳои кишварҳои зиёдеро ба рӯи ҳам баст, ҳавопаймоҳои зиёдеро ба замин нишонд, иртиботи заминиву ҳавоиро барои муддати номуайяне қатъ кард ва аз ҳама муҳим сабаби фочиаҳои инсоние шуд, ки даҳҳо ҳазор нафарро дар тамоми сайёра ба коми худ фуруд кашид**, саҳми арзандаи худро гузоранд.

Маҳз дар ин давраи барои кишвари биҳиштосоямон ҳассос Пешвои музами миллат бори дигар ба миллати соҳибтамаддуни тоҷик дар Паёми табриқотиашон муроҷиат намуда, қайд карданд, ки ба хиради азалии мардум ва таҳаммулпазирии онҳо бовар дошт ва бо иродаи қавию далерона бо забони шевои модарӣ баён доштанд, ки дар ин лаҳзаҳои хузнангез бо мардуми шарифи Тоҷикистон ва дар фикри ҳар як фарди Ватан ҳастам ва ба хоҳири ҳифзи саломативу ҳаёти сокинони мамлакат тамоми тадбирҳоро андешида истодаам ва бо истифода аз эътиқод ба арзишҳои муқаддас ва баъдан ба сафҳои дурахшони қарамонию дилварии гузаштагонанон ҳарчи бештар таъна намуда, исбот менамоям, ки роҳи интиҳобкардаи мо дар ҳамагуна масири ватансозиву ватандорӣ дуруст ва бомуваффақиятона мебошад.

Таърихи пурифтҳои тамоми башариат баёнгари он аст, ки солимии миллат — ин руҳи бисёр ҳам пуриқтидори рушду тараққиӣ давлат аст ва дилхоҳ давлати дунё дар сояи миллати солим қомат меафрозад ва нумӯ мекунад.

Аз ин рӯ, замони он расидааст, ки вазъи тамоми давлатҳои ноорому нусубот ва инқилобҳои бемантиқӣ кишварҳои мухталифи олам, раванди бартаричӣ, низоҳои қавмӣ, мусаллаҳшавии бошитоҷ ва пайдоиши нишонаҳои марҳалаҳои нав бояд ба ҳар яке аз мову шумо, хурду бузургӣ ҷамъатанони азизу маҳбӯб дарси ибрат бошад.

Бинобар ин, вазифаи муқаддас ва аввалиндараҷаи ҳар як фарди ҷомеаи мо имрӯз дар зеҳну шуури наслҳои наврас, алаҳхусус фарзандони худ тарбия намудани ҳисси баъланди ватандӯстиву хештаншиносӣ, ҳидояти ӯ ба роҳи рост, одоби ахлоқӣ

ҳамида ва азму талош ба омӯзиши илму дастовардҳои техника ва технологияҳои муосир ва бо итминону эътимоди комил неруви ғайрати худро баҳри ободии Ватан ва пешрафти давлати соҳибистиқлоли Тоҷикистон равона кардан мебошад.

Миллате, ки дорои тамаддуни ҷаҳонӣ ва соҳиби ҳазорҳо шоиру нависанда бошад, чаро имрӯз Ватан ва асолати миллии худро ҳифз карда на-тавонад.

Аз ин рӯ, роҳи пойдоии сохти конститутиони Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон, ваҳдату ягонагии миллату халқиятҳои маскуни кишвар, муттаҳидӣ ва ҳалли масъалаҳои рушду шукуфӣ Ватани азизамон пеш аз ҳама аз худ мову шумо ҷамъатанони кишвар вобаста мебошад.

Ҷолиб ин ҷост, ки қисмате аз шаҳрвандони мо чӣ дар дохил ва чӣ берун аз хориҷи кишвар таъна ба ниёзҳои нозарур намуда, эҳсоси сулҳу субот, ҳамраӣёу ҳаммаромиро дарк намеку-нанд ва ба қадру манзалат, фаровонии неъмату сафо, хуррамиву пурбаракатии Тоҷикистони офтобруёамон намера-санд.

Сарчашмаи ин гуна ниёзҳои инсонҳои каммаърифату ҳавасхоҳ бешубҳа, пеш аз ҳама безътиноию беназоратии волидайн ва устодони мактабҳои таълимӣ нисбат ба фарзандон, оилаи носолим, беодобу тундзабонӣ ба камол расидан дар оила ва ҷомеа мебошад.

Имрӯзо ҳар яке аз мову шумо шоҳиди он мегардем, ки шаҳрвандони мо новобаста аз ҷинс ва сину сол дар ҳузури калонсолон, занону модарон, дохили хатсайро ва дигар ҷойҳои ҷамъиятӣ ба атрофиён эътибори на-дода, бо лаҳни дурушт баланд якдигарро таҳқиру дашном дода, бо алфози қабех бо ҳамдигар «суҳбат» мекунанд ва бо чунин овози гӯшарошу баланд садои мусиқӣ мешунаванд, ки кас аз ин рафтору одоби ғайриахлоқонаи инсонӣ ё чунин муносибат шарм меорад.

Новобаста ба сурати умумии демо-графияи иҷтимоӣ, давлату ҳукумат талош ва тадбирҳои андешида истодаанд, ки барои шаҳрвандони худ дар ҳудуди Тоҷикистон имконият ва шароитҳои ар-зандаи кори муҳайё созанд.

Ҳамчунин, Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷиҳати дастгириву шароити мусоиди зиндагии арзанда, таълиму тарбияи дурусти фарзандон ва муҳайё сохтани заминаҳои устувори иҷтимоиву иқтисодии шаҳрвандони худ пайваста чораҷӯӣ карда истодааст.

Аз ин рӯ, вақти он расидааст, ки тамоми хурду бузургӣ миллати соҳибтамаддуни тоҷик, сарфи назар аз он ки берун аз Ватан ҳам бошанд, аз иллатҷӯию суҳанҳои зишт нисбат ба диёр ва ҷамъатанони худ даст кашада, пайи ислоҳи нуқсонҳои ҷомеа бошом ва дастаҷамъона аз як гиребон сар ба-роварда, барои боварию дар зеҳнро парваридану пазируфтани ва ниҳоят дар фароҳам овардани фазои мусоид барои якдигар ва сатҳи зарурии зиндагонии оилаи худ саҳми арзандаи хешро гузорем, то ки бегонагон муштоқи миллату диёр муҳани зебои мо гарданд.

**Исрамзода ҲУКМИДДИН,
ёрдамчи прокурори ноҳия
мушовири адлияи дараҷаи 2.**

Ҷ мисли инсоние, ҳамчун фа-риштае муваққатан ба замин фу-руд омада буд, то ба дигарон қадри дӯстию наққорию бори ди-гар биомӯзад, валеҳ хайҳот, ки чун ахтари кучае дар самои пурсито-ра, дар миёни гунбади беканора як чашмак заду зуд нопади гарди...

Дар ин субҳи нусрат занги теле-фони мусоҳиби идора акаи Норкузӣ ва шунидани хабари фаъти инсоние воқеан асил, закию хушманд, шури-дадилу бофазл ва наққору бебоқ бароям, ки нав аз беморхона рух-сат шудаву дар хона зери назора-ти табиби оилави идомеи табобат доштам ва бо иродат захму дарди сӯзандоруро дар вучуди хеш таҳамул мекардам, баҳонае беш набуд, то эҳсоси ғашолуду бугзи гулугиро аз вучуди хеш бо гира берун орам. Он субҳ гиристам. Нововарона бо алам гиристам. Хунгос заду бо қавле ба хона якто гиристам. Охир чигуна бо-вар ҳам мекардам, ки ба шумор чанд соате пеш аз ин субҳи наҳс тавассути телефон ҳолу аҳволпурсӣ намудем.

Ман барои оромиишу таскинӣ диллашон суҳан мефуттаму он кас фарзандонамро ном ба ном пурсонӣ мекарданд. То ҳол бароям боварно-карданист, ки он шомгоҳ баъди тано-вули ғизо қалби инсонӣ дар ҳақиқат гули сари сабади коргоҳ, нектинату нозпарварди коллективи аҳлу тифоқи идора, дилу дида ва ҷону хиради ҳар як фарди эҷодкори ин нашрия, пири коргоҳу устоду раҳнамои мо ҷавонон аз тапидан бозмондааст. Он ҳангом, ҳанӯз субҳ надамида хабари моро ҳамвора тарк намудан, абадан па-друд гуфтани падари маънавиамон мушаввашхотирам сохт.

Равоншод, аглаб ба инсонҳо кумак мекард, муомилаи некро мепаз-ируфт, пайгирӣ намудани иқдомоти шоиставу муфидро ҳадафи доимии хеш медонист, ба кулли инсонҳо бо дидаи нек менигарист ва бо муросо-ву мулоимату хайрандеши дар миёни аҳли ҷомеа шуҳратёр ва соҳиби изза-ту иқром гардида буд.

Ҳеҷ ба гӯшаи хаёл ҳам оварда на-метавонам, ки дар он субҳи солеҳон бо устод ба як умр алвидоё меғуем. Ҳеҷ кас ҳам бовар намекард, ки дар он субҳи ҳанӯз пардаи зулмат аз

Зикри хайр

ҒУБОРИ ХОТИРАҲО

чеҳраи рӯз ботамом рахт нобаста, хабари марги қаламкаши моҳир ва мумтозе мӯҷиби андуҳу ғуссаи гаро-ни онҳо мегардад, ки дар ҷодаи хеш мутахассиси нерӯманду тавоно ва оташинсуҳану ҳақиқатнигоре буд. Ӯ ба маънии том инсоние буд, ки мар-думи тафриқаандозро намепазастид, ҷудоихоҳонро чашми дидан надошт, маҳалгароёнро ҷоҳилу нодон меҳонд, калаванду дурӯғонро зери тозиё-наи танқид мегирифт, сияҳоронро сарқӯб мекард ва сиёсати созандаи ҳукумати воқеан мардумиро аз ҷону дил, мепазирuftу сидқан дастгирӣ мекард.

Бале, шояд аҳли эҷод ва хо-нандаи хушманд кайҳо пайҳас наму-даанд, ки суҳан аз фаъти бармаҳал ва хеле нобаҳангоми марди зин-даёд, рӯзноманигори боистеъдод, қаламкаши хушзақу сарсупурда, инсоние беназир, журналист, масъули саҳафаи узбекии рӯзномаи ноҳиявии "Тахти Қубод" Муҳаммад Исо Абдул-лоев менамояд.

...Бале, аз марги нобаҳангоми зиндадил Абдуллоев, он марди шак-каргфтору некрафтор, мардумпи-санду озодаандеш, хушдил он рӯз ҳамагон таасуф меҳурданд. Ман бо алам мегиристам. Нововарона меги-ристам. Хунгос заду мегиристам.....

Он сапедадам дилро реш-реш буд. Аз чашмони пурсӯзи ёру дӯстон, пайвандону ҳамкорону азизон, кулли ҳамадиёнро ва онҳое, ки аз ҷаҳидаҳои хомаи ин қаламкаши чирадаст огоҳу бархурдор буданд, ашқҳои сӯзон бе-ист ва ё тавре меғуянд "шашқатор" мешориду равон буди мерехт.

Хурду калон мегирист, ҷигарбандони бозмонда Абдуваҳобу Улугбек, духтарони отифа, ҳамсари дар садоқат вафодор, наберагони мағзи донани бобо зор-зор нола ме-карданд, пеши назар меорам мароси-ми видеооро Охир, марҳум азизи дили ҳамагон, ҳамдигу ғамхори ҳамагон, ёру ҷигарбанду маҳбӯби ҳамагон буд. Акун мизи қораш дар як гӯшаи хучраи корӣ холист ва намуди хузнангезе дорад ва ёди воқеии ин марди ноқому ноумед ва дӯстдори ҳаёту зиндагиро мекунад.

Мо ҳамкорон ҳар замон назди мизи кориашон омада хомӯшона "Чаро Шумо аз хомӯшед, ай мар-ди дардошно"? нидо мекунем. Ва аз як суҳанашон, ки доимо мефуттанд, "обу нон, як коса таом ҳар кучо пай-дост лек, бо ҳам омадану сарчамъ ништастанҳо ғанимат аст" ёдоварӣ намудем. Дар ҳақиқат бо умқи ин гуфтаҳо кунун сарфаҳм меравем, яъне ба ғанимат буданҳои Абдулло-ев.

Афсӯсу вовайло, ки чунин бузур-мрдони миллат ва инсонҳои нота-қрор барвақт аз дунёи фонӣ дарме-

гузаранд ва аз худ танҳо хотираи нек ва ғаму андуҳи гароне ба ёдгор менамоянд.

Акаи Муҳаммад Исо амалу раф-торашон тавҳам ба номашон марди заминӣ набуданд. Фарштае буданд аз осмонҳо баҳри амалӣ сохтани ҳадафҳои муайян фуруд омада, вале сад афсус хеле барвақт моро танҳо монда, худ аз миёнамон бо якборагӣ раҳти сафар бастанд. Имрӯз бо таа-суф ва қалби реш, дидаи намноку дили пурсӯз меғуем, ки як фарди воқеан нотақрор, соҳибқасби забардаст, устоди беназир акун миёни мо нест. Ва беҳуда ҳам намеғуянд, ки айши эҷодкор дар суҳан аст ва агар эҷодкор набуд, ишқ ҳам арзи ҳастӣ намекарду забони гӯё пайдо наменамуд. Воқеан ҳам аз мутолеаи ҷаҳидаҳои хома, на-виштаи маҷмуаҳои шеърӣ таълиф намудаи устоди зиндаёд хонанда-гон комилан дарёфтанд, ки марҳум қаламкаши оддио қаторӣ набуданд. Чӣ меғуед, ки ҷуброни ин талафот дар ҷодаи журналистика ғайримон аст ва чунин шахсиятҳо ангуштишуморанд. Ҳандаҳои беғаш, табассумҳои шири-ну маънидорона, хислатҳои ҳамади инсонӣ, ҷавонмардию маҳорати кор-донии бародари ноқому дӯстори ҳаёту зебои Муҳаммад Исо Абдуллоевро мо дӯстон ҳеҷ гоҳ фаромӯш карда наме-тавонем.

Бузургон фармудаанд: зиндагӣ, ки дар он умеду оруз набояд, аз марг дузвору мушқилтар аст. Марди шо-иста, некрамор, боистеъдод ва шӯҳу дилпазир буданд марҳум Абдуллоев. Қиссаи рӯзгори пайғамбарон, ориф-ону фозилон ва файласуфони замон мефуттанд. Ҳини нақлу ривоятҳо хислате доштанд, оби дидагонашон руҳсараҳояшонро мешуств.

Сайру саёҳат ва зибрати марқади бузургонро дӯст медоштанд. Азбаски забони арабию хуб балад буданд, мафҳуми неку бад, убоғу савобро бо даҳҳо далел ҷини фориғ аз кор бо як маҳорати хоси суҳангӯи бароямон шарҳ медоданд. Одати ғайбат ва аз касе бадгӯӣ намудан надоштанд. Ҳарфу суҳанашон касро ба роҳи рост, ҳақиқиву ҳақиқарастӣ ҳидоят менамуд.

...Наметавонам дар бораашон аз будаш зиёд чизе нависам.

Эҳсоси набуданашонро аз анде-шаам дур сохта наметавонам. Зимни эҷод воқеаҳо худ дар миёнамон на-буданашонро тақроран ва боисро ба ман меғуянд.

Таҳаммул намо, сабур бош, ки ин дунёро бақо нест. Инсон фаншоаван-да аст. Танҳо қору амали некаш ўро то ҷовидон зинда меорад.

Рухат шоду хонаи охираат обод бод, дӯст ва бародари бузургу бео-зори мо Ҳоҷи Муҳаммад Исо Абдул-лоев!

Адолатҷӯ Ашқрез

Таъзия

Мақомоти иҷроияи ҳо-кимияти давлатии ноҳияи Қубодиён ва аҳли эҷоди рӯзномаи «Тахти Қубод» нисбати даргузашти ноба-ҳангоми собиқ муовини яку-ми раиси ноҳияи Қубодиён **ГУЛҲУСАЙНОВ ИСҲОҚ** сахт андуҳгин буда, ба наздикон ва пайвандони марҳум аз даргоҳи Худованди мутаол сабри ҷамил хоҳонанд.

Мақомоти иҷроияи ҳоқимияти давлатии ноҳияи Қубодиён ва аҳли эҷоди рӯзномаи «Тах-ти Қубод» ба мудири бахши иқтисод ва савдои мақомоти иҷроияи ҳоқимияти давлатии но-ҳия Пошоқулов Абдумалик нис-бати даргузашти нобаҳангоми **ҲАМСАРАШ** ҳамдардӣ изҳор на-муда, ба наздикон ва пайвандони марҳум аз даргоҳи Худованди му-таол сабри ҷамил хоҳонанд.

ЭЪЛОН

Сертификати ҳуқуқи истифодабарии замини наздиҳавлиғ тахти рақами А № 0049941, ки дар асоси қарори раиси ноҳияи Қубодиён аз 29 июни соли 2016, № 419 ба шаҳраванд Ҳазратов Ботир вобаста шудааст, эътибор надорад.

ТАХТИ ҚУБОД

Муассис: Мақомоти иҷроияи Ҳоқимияти давлатии ноҳияи Қубодиён

**САРМУҲАРРИР
САЙФУЛЛОЗОДА АДОЛАТ**

Нишони мо: 735191, н.Қубодиён,
кӯчаи И.Сомонӣ 200.

Рӯзнома 07.01.2019. тахти №119рз-97 дар Вазорати Фарҳанги ҶТ ба қайди давлати гирифта шудааст.

Рӯзнома ба хоҳири гуногунандешӣ мақолаҳо чоп мекунад, ки ба мавқеъ ва назари ҳайати эҷодӣ метавонад мувофиқат накунад ва зимнан идораи нашрия масъулиятро ба дӯш нагирад, дастхат ва суратҳо баргардониди наметавонад.

**Телефон барои тамос:
93-842-36-25**

**Рӯзнома бо теъдоди 3300 нусха
дар матбааи «Мега-принт» нашр
шуд.**